

N:o 21.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 April 1877, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om införande i Rättegångsbalken af ett stadgande angående fataliers bevarande.

Uti en inom Andra Kammaren väckt och till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 90) har Herr *Lasse Jönsson*, under förmälan, att det stundom händt, att rättegångshandlingar, som skolat å annan ort inlemnas, till följd af posternas fördröjande genom naturhinder för sent framkommit, hvarigenom fatalier i viktiga mål gått förlorade, föreslagit, att i Rättegångsbalken måtte införas ett stadgande derom, "att den, som med post-qvitto styrker, att hans rättegångshandlingar blifvit i så god tid afsända, att de under vanliga förhållanden bort hinna inom fatalietidens utgång å vederbörligt ställe inlemnas, skall, om de poster, med hvilka handlingarne afgått eller bort afgå, af naturhinder eller olyckshändelse uppehållas eller förstöras, ändock anses hafva sin talan bevarat."

Af ordalagen i motionen synes framgå, att motionären med sitt förslag hufvudsakligen afsett måls fullföljande i högre instanser. Den tid, inom hvilken sådant skall ske, är emellertid i vår lag så rundligt tilltagen, att den part, som insänder sina handlingar så sent, att posternas fördröjande en eller annan dag föranleder att desamma framkomma efter fatalietidens utgång, i allmänhet ej torde hafva skäl till berättigad klagan deröfver.

Pröfvas emellertid det förekomna hindret hafva utgjort laga förfall för parten att i rättna tid sina handlingar ingifva, så medgifver lagen redan nu, att Hofrätt må vademål upptaga, och i andra fall lemna 31 kap. Rättegångs-

balken hänvisning att hos Konungen söka, det försuten laga tid må gifvas åter, hvilket, då skälig anledning dertill visas, ej eller lärer förvägras.

Utan att åstadkomma betänkelig oreda i åtskilliga rättsförhållanden och särskildt hvad angår verkställande af domar och utslag, som vunnit laga kraft, synes Utskottet, att lagstiftningen i förevarande hänseende icke kan gå längre än den gjort; och allra minst kan Utskottet tillstyrka att, såsom motionären ifrågasatt, göra den ofta viktiga och på andras rätt inverkan frågan, om fatalier skola anses bevarade eller icke, beroende allenast på ett intyg från någon postanstalt; hemställande Utskottet alltså vördsamt,

att motionen måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Stockholm den 4 April 1877.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.